

Vasile GROZA

Vasile Groza, poet, prozator, dramaturg, fiul lui Emil și Maranda, s-a născut la data 05.08.1937, în comuna Boghești, sat Bichești din județul Vrancea.

A lucrat ca maistru mecanic și tehnician principal în Trustul de construcții industriale din Onești.

A debutat la vârsta de 14 ani la cenaclul literar orășenesc – Bârlad, ca elev și apoi la Deva în 1960 în presa locală cu poeziile „IUBITO” și „DE-AI ȘTII”, în anul 1960, devenind apoi corespondent voluntar (1960-1964) la Revista de satiră și umor „Urzica”.

Debut literar

A debutat cu volumul „Lumea prințesei BLU”, povestiri, Editura MediaPro, 2005. Este membru fondator al mai multor Cenaclului literare și Societăți culturale. În anul 2011 a devenit membru al Societății Scriitorilor Târgovișteni. Este membru al Uniunii Scriitorilor din România din anul 2012.

A publicat creații literare în numeroase reviste, printre care: Revista de satiră și umor „Urzica” (1960-1964), „Săptămâna românească”, „Jurnalul Național”, „Cronica română”, „Apollon”, „Bogdania”, „Clipe albastre”, „Destine” etc.

Volume publicate

- *Lumea prințesei Blu*, Editura Media Pro, 2005 – Povestiri;
- *Poezii și ghicitori*, Editura Rao, 2010 – Poezii și ghicitori;
- *Poezii cosmice*, Editura Magic Print, 2010 – Ghicitori;
- *Oare cine-i*, Editura Magic Print, 2010 – Ghicitori;
- *Alfabetul*, Editura Anca, 2011 – Poezie;
- *101 Poeme*, Editura Miodova, 2011 – Poezie;
- *Canelopolii*, Editura Anca, 2012 – Roman;
- *Urmând destinul*, Editura Destine – Roman;
- *Aventurile lui Huța vrăbiuța și Țoi vrăbioi*, Editura Antim Ivireanu,

- 2014 – Poezii;
- *Teatru pentru copii*, Editura Destine, 2014 – Piese de teatru;
 - *Epigrame și diverse*, Editura Rawes Coms, 2015 – Epigrame;
 - *Când întregul are lipsă*, Editura Rawes Coms, 2015 – Poezii;
 - *Moștenitorul*, Editura Ro. Cart, 2016 – Roman;
 - *Urme pierdute între tăceri și țipete*, Editura Ro. Cart, 2017 – Memorialistică;
 - *Acrostihuri*, Editura Destine, 2017 – Poezii;
 - *Quintesență*, Editura Rawes Coms, 2017 – Epigrame;
 - *E un mister așa se pare*, Editura Curtea veche, 2017 – Ghicitori;
 - *Basmale la ele acasă* - volumul I, Editura Magic Print, 2016 - Povești;
 - *Basmale la ele acasă* - volumul II, Editura Rawes Coms, 2017 - Povești;
 - *Limericuri*, Editura Magic Print, 2018 – Poezii;
 - *D-ale lui Văsălie și Mărie*, Editura Rawes Coms, 2019 – Poezii;
 - *Mozaic de cugetări*, Editura Bogdania, 2019;
 - *Erotica – Incursiuni*, Editura Rawes Coms, 2019 – Poezii;
 - *D-ale conjugălului*, Editura Rawes Coms, 2019 – Poezii;
 - *Pe aripile poeziei*, Editura Rawes Coms, 2019 – Poezii.

Prezență în antologii literare și dicționare

În colecția „Ideal” editura „Biodova”

- *101 poeți români 707 poeme* – Vol. I; *101 poeți români 101 poeme; Poemele iubirii*;
- *Scriitori români uniți în cuget și simțiri la Centenarul mării uniri – 100 de ani de la marea unire*, Editura Edithgraph, 2018;
- *Poeți și prozatori români în regal eminescian*, Editura Edithgraph, 2019;
- *Grupul literar Catacomba* – Haineș, Editura Rawes Coms, 2017;
- Maria Dohotaru – *20 de ani În serviciul culturii naționale*, Editura Magic Print, 2016;
- *Dicționar al scriitorilor români contemporani* – Volumul V – Opera Omnia, coordonator Ion Holban, Editura Tipo Moldova, 2016.

Referințe critice

Despre opera sa au scris: Acad. Eugen Simion, scriitorii C.Th. Ciobanu, Dinu Săraru, Mircea Micu, Olimpiu Ungheanu, Mihai Neagu Basarab, George Călin, Florin Grigoriu, Viorel Roman, Constantin Stan, Victor Gh. Stan, Ionel Marin, Simion Iacovoiu, Oana Georgescu, Ion Moraru și alții. Cărțile sale sunt apreciate de critica literară și bine primite de cititori și mai ales de copiii, cărora le sunt adresate în mod special. Este autorul unor piese de teatru pentru copii programate în mai multe teatre din țară, are în pregătire la Teatrul Jăndărică piesa de teatru pentru copii „Pălărierul”.

Extrase din referințele critice

Versurile poetului Vasile Groza – „bunicul scriitor”, curg precum râurile care nu-și depășesc matca secole de-a rândul. Ele devin statornice talazuri și amestecându-se cu visul schimbă fața îndurerată a lumii în care viețuim; ne îndeamnă la amintirea unei trăiri alături de cei dragi, de natură și de Dumnezeu. Cel mai cunoscut dușman al vieții noastre rămâne Timpul, care ne cerne prin clepsidrele clipei pașii spre infinit... Pășim în necunoscut învingând, prin poezie, toate vicisitudinile vieților noastre iubind poezia. Vasile Groza este un poet al copilăriei, al unei perioade din viața omului în care totul e posibil și chiar totul este învăluit în mii de mistere și vise... (**George Călin**)

Visul copilăriei întregește Poezia lui Vasile Groza. Ea nu trebuie întărită sau remodelată prin trăire continuă, căci Poezia, în acest caz, curge din interior, din adâncul sufletului, imprimându-ne tensiunea cu care a fost scrisă de un om care alături de cei mici trăiește și scrie numai pentru ei. Am o stimă deosebită față de scriitorii în vârstă care scriu pentru a lumina minunata lume a copilăriei. Vasile Groza este unul dintre acești oameni care se jertfesc pe altarul creației pentru a stimula tânăra generație. Întreaga vrajă a poeziei lui Vasile Groza țintește chiar sufletul firav și tandru al copiilor. (**Viorel Roman**)

În lumea de azi, atât de tehnologizată și de computerizată, poetul Vasile Groza a concentrat și a concertat un limbaj poetic metaforic, care eliberează ego-ul uman din individualismul liberal, înlesnindu-i căutarea sensurilor spirituale ale existenței personale, a Timpului care ne macină viețile din copilărie până la bătrânețe. „Bunicul scriitor”, așa cum este cunoscut poetul Vasile Groza, luptă pentru a-nfrumuseța viața unor pui de oameni... pui de oameni care poartă cu ei valorile primordiale ale strămoșilor promovând condițiile unor creații al căror farmec este incontestabil. Toate gândurile poetului caută în fiecare cută, a Vieții trăite, un sens care se împlinește. Poezia lui Vasile Groza, folosește prin excelență conversația abundentă a imaginilor și amintirilor copilăriei, care cer o plăcută exprimare și înțelegere. (**Anghel Papacioc**)

Autor interesant și cu disponibilități multiple în literatura pentru copii, Vasile Groza, în postura de povestitor ca și în cea de autor de poezii și ghicitori, îmbracă veșmintele securizante pentru copii ale bunicului care trebuie să răspundă la toate curiozitățile nepotului, curiozități pe care le știm și noi din vremea copilăriei. [...] Povestirile beneficiază de un narator sfătos, calm, înțelegător, ghid pentru învățățul nepot, lumea lor este una feerică și în același timp cunoscută. (**Constantin Stan**)

Domnul Vasile Groza este un scriitor prolific, cunoscut în România, autor a numeroase volume de poezie, proză, teatru, romane, epigrame și literatură pentru copii. Copiilor, tinerilor le-a dăruit savuroase piese de teatru, povestiri,

basme, anecdote, ghicitori și poezii, unele deja puse pe note muzicale. Pentru acestea și sincera prietenie este denumit și „bunicul copiilor”. Creșterea spirituală, sentimentul datoriei, al respectului pentru cultura română l-au determinat să creeze zilnic și temeinic să dăruiască din talanții primiți în dar. Vasta experiență de viață l-a stimulat să scrie și cugetări, aforisme, maxime. Acumulând multă înțelepciune, domnul Vasile Groza, regăsindu-se pe sine și observând în detaliu realitatea cotidiană, societatea noastră a creat adevărate repere existențiale. Prin gânduri înțelepte, lumina adevărului ne prezintă o interesantă viziune asupra vieții și pentru armonizarea relațiilor interumane. Posedă o solidă cultură, gândește limpede, oglindește prin metafore stări, fapte și dă rod de nemurire speranței și viselor. Prin teme precum: viața, iubirea, educația, natura, timp și eternitate, realizează un inedit spectacol, asigură supraviețuirea și mântuirea prin lumina rațiunii. Sunt de apreciat și necesare, mai ales în zilele noastre, opiniile, aprecierile, constatările, și judecățile de valoare despre oameni, bine și rău, idealuri, educație, credință, bătrânețe, societate, istorie, politică, etc. Autorul se confesează posterității și nu regretă trecerea timpului: „Vine-un timp a nu știu cui /Și nici două și nici una /Fără știrea nimănui /Simți că te-a bătut bruma”! Așa cum ne îndemna savantul Albert Einstein: „Încearcă să fii un om de valoare și nu neapărat un om de succes”. Domnul Vasile Groza a reușit prin lumina cugetului său, a cărților, să ne ofere o bogăție de gânduri, de lecții de viață și blândă înțelepciune românească. Creațiile literare ale dânsului, mai ales cele dedicate tinerilor, copiilor sunt adevărate bijuterii literare, ne ajută în realizarea evoluției spirituale făcându-ne mai buni, mai drekți și mai aproape de mântuirea sufletului. Timp de câțiva ani a fost textier la Cutiuța cu povești nr.1, 2, la Cutiuța muzicală nr. 5. În anul 2009 inspirat din volumul propriu „LUMEA PRINȚESEI BLU” a contribuit, ca textier, la realizarea albumului „NANA NANINO” , având ca distribuție: IURIE DARIE și ANCA PANDREA, DAN BITTMAN, MIRCEA BANICIU, VIRGIL IANȚU și ILIE NĂSTASE; MIHAI CONSTANTINESCU, SIMONA SECRIER și LOREDANA GROZA, compozitoare și cântăreață de excepție. Din anul 2014 zilnic a publicat pe Facebook, câte o poezie și le-a strâns în 7 volume de poezii, volume în curs de apariție. În revista de creație și cultură Bogdania a fost publicat constant cu poezii, povești, note de călătorie, povestiri, ghicitori, cugetări, aforisme, savuroase piese de teatru (unele jucate și pe scena Ateneului Popular din Focșani, precum piesele: „Naufrațiații” și „În pădure”, cu sala plină de copii, tineri și părinți, la data de 26.01.2018 – când a avut loc și lansarea volumului propriu „Teatru pentru copii”). Cărțile sale sunt scrise din suflet, cu accente lirice și umor de calitate. Pentru caracterul, frumusețea interioară, dragostea față de limba română a fost cuprins în patru ediții consecutive în Juriul Festivalului-concurs de creație literară Bogdania, dovedind corectitudine și obiectivitate în aprecierea tuturor concurenților. Pentru opera sa și activitatea desfășurată, a primit numeroase premii, inclusiv câteva diplome de excelență din partea Asociației cultural-umanitare Bogdania și a revistei de creație și cultură Bogdania. (**Ionel Marin**)

Extrase din operă

Luceafărul

Iată, iată că deodată
De cum s-a lăsat înserarea
Luceafărul se arată,
Și ca el și depărtarea...!

Da, dar nu-i așa departe,
E la poala lacului,
Și îl simt de mine-aproape
În plutirea valului!

Clipocind mi-arată în raze,
Scânteind un nume drag.
Cum un stol în zbor, de berze,
EMINESCU l-a adus cu el în prag!

Și-mpreună se socoate,
De-o iubire pământeană.
Nu de-a sa eternitate,
Renunțând de bună seamă!

Dar cum valul vine, trece,
Și pe cer un nor apare,
Luceafărul se retrage
În lumea nemuritoare!

EMINESCU aflat în eternitate,
Cu luceafăru-mpreună,
Rămânem mereu în aventură,
Și de noi nu se desparte!

Omul sărac

La omul sărac
Boii nu mai trag la jug,
Făina nu stă în sac
Ar ara dar n-are plug!

Casa cândva a fost nouă
Acum seamănă-a ruină
De pe-acoperiș îl plouă

Copiii n-au nici o vină

Mâncarea nu stă pe masă
Că hambarul este gol
Seceta-n câmp nu se lasă
De el nu face ocol

Trudește de trei parale
Pe la cursele avute
Nimeni nu îi stă în cale
Cu ceva ca să-l ajute

Nevasta l-a părăsit
A plecat în altă lume
Muncind nu a reușit
La copii ceva s-adune

Și-uite așa de azi pe mâine
Ce trudește să reziste
Pentru un coltuc de pâine
Toate zilele-i sunt triste
Așteaptă și el un mâine!

Iubire în carantină

Nu se știe niciodată,
Poate eu te voi iubi,
O să umblu lumea toată
Până eu te voi găsi!

Tu nu vei fugi de mine
Astăzi am plecat la drum
M-a pornit dorul de tine
DORUL neștiut de-acum!

Cânt și strig cu ochii-n stele
Și-i cer lunii ajutor
BIR iubirii mi se cere
De LUCEAFĂR îmi e dor!

Da, te văd de dimineață
Toată scaldată-n lumină
Tu iubire mi-ai dat viață
Soarele-i în carantină!

Nu ne-ajunge întreg pământul
Împreună să zburăm
Și ne cheamă Universul
Ca prin el să voiajăm!

Pe pământ avem de toate
Și iubire și lumină!
Sentimente adevărate,
Însă ne iubim în carantină!

Iubita mea

După-a ta umbră iubito
Am urcat încet spre tine
La-nceput în incognito,
Apoi prin încercări divine.

Tot urcând, urcând, urcând
Ți-am descoperit făptura.
Și în preajmă-ți ajungând,
Mi-ai confirmat aventura!

După mersul umbrei tale
Și parfumul ce-l lăasai
Am decis să-ți ies în cale
Să nu te-aștepți la vreun crai!

Eu sunt eu așa cum sunt,
Un alergător de cursă
Iubitor pe-acest pământ
Și aștept să am o șansă.

Eu alerg după iubire
Trubadur neodihnit
Și constat cu bucurie
Iubito că te-am găsit

Umbra ta de fapt ești tu,
După urma ce-ai lăsat.
Iară eu am un atu
Pân' la tine am urcat!

Și acuma draga mea

N-așteptăm un asfințit.
Ci din contra s-ar cădea
Pentru noi, un nou răsărit

Mândra mea

De e vreme bună, rea
Eu mă duc la mândra mea
Care stă pe ceea parte
Un deal pe noi ne desparte

De mă duc la fân, la coasă
Dorul de ea nu mă lasă.
Fluier toată ziua cânt,
Și în zare tot mă uit!

Poate-apare mândra mea
Să m-astâmpere foamea
Și nu-i foame de mâncare
Dorul de o sărutare.

Fânul pe acum cosit,
Și-mi dă-ndemnul spre iubit
Să o strâng cu brațele,
Și să-i sărut buzele.

Fânul de curând cosit
Îl avem ca așternut
Și-n parfum de iarbă crudă
Mândra cu drag mă sărută

Dorul la români

Mi-e dor de ciocârlia noastră
De dorul dorului de-acasă.
Privesc cum plouă pe fereastră
Și o tristețe dulce mă apasă.
Din nori un fulger se pornește
În noapte vrând să mă privească.
E dorul mamei, care nu mai este
Și tare-aș vrea să mă-ntâlnească.
Mi-e dor de hornul de pe casă
Când fumea iarna pe ger

Și ne picta pe cer dragostea noastră.
Mi-e dor iubirii, sărutul să i-l cer!
Dorul e o comoară mare la români
Și îl avem oriunde-am fi
Acasă-n vârf de munte, printre străini,
Și-ar suferi și ei de-această boală dacă-aș ști!

Dorul e o dorință mare la români,
Ce-l ținem în inimă și în dicționar
Și vrem să-l dăruim și-acelora străini,
Ce-l folosesc destul de rar.
Și e păcat să nu devină „DOR UNIVERSAL”!
Dorul te face să-i iubești pe cei de-acasă
Când ești plecat pe marea-nvolburată
Și nu te lași învins de gânduri ce te-apasă
Dorul e speranța, ce nu moare niciodată!

Profil critic întocmit de scriitorul **Ionel MARIN**